

Чл. 121. Градовете, на които е разрешено да имат антрепозити, сж дължни да построят за реалния антрепозитъ складове удобни, безопасни, събрани въ едно цѣло здание, обградени съ единъ общъ зидъ, отстранени съвършено отъ другитѣ постройки и поставени, по възможностъ, въ пристанището. Сградата на антрепозита трѣбва да има нуждитѣ пощѣдения за жилището и висалището на митарственитѣ чиновници, които сж натоварени съ надзора и воденито дѣлата на антрепозита.

Планътъ на сградата се прѣдставя на правителството за утвърждение, което има право да прѣдложи измѣненята, които вахтѣри за нужди да сѣзаватъ въ него.

Чл. 122. За покриването необходимитѣ разходи по устрѣждането и управленето на антрепозититѣ, както за постройки, тъй и за съдържане на служащитѣ или други разходи, каквито се указатъ нужди за упомянатитѣ антрепозити, градовете, ще взематъ право за магазини отъ антрепозитарнитѣ стоки, споредъ тарифитѣ, които се установятъ отъ градскитѣ общински управления и утвърдятъ отъ правителството.

Градоветѣ иматъ право да отдаватъ съ публично наддаване на прѣемана концессия правата си върху доходитѣ отъ антрепозититѣ, ако прѣдприемачитѣ се задължи съ построяването и поддържането на сградитѣ, както и съ издържането вечнатѣ разходи на антрепозититѣ.

Чл. 123. Магазинитѣ, които служатъ за номиналенъ антрепозитъ, заключаватъ се съ два особа ключове, отъ които една се вази въ жилищата а другия у търговеца.

Чл. 124. Номиналнитѣ антрепозити трѣбва да сж поставени въ околността на пристанището.

Чл. 125. Вложенитѣ стоки въ реални антрепозитъ ще служатъ всѣкога за залогъ на митарственитѣ права; а за вложенитѣ стоки въ номинални антрепозитъ, обавителтъ е длъженъ да обезпечи митарственитѣ ихъ права чрезъ здраво поръчителство, водясано както отъ него, тъй и отъ друго лице съ достатѣчна състоятелностъ.

Чл. 126. Притежателитѣ или обавителитѣ на прѣдзначенитѣ стоки за антрепозитъ, сж длъжни да подадѣтъ

Art. 121. Les villes autorisées à avoir des entrepôts sont tenues de consacrer à cet usage des locaux convenables, sûrs, concentrés dans un même bâtiment, entourés d'un mur commun, séparés complètement de toute autre construction et placés autant que possible dans le port. Ces bâtiments auront des appartements et des bureaux pour les employés de la douane chargés de la surveillance et des affaires du dépôt.

Le plan de la construction est soumis à l'approbation du gouvernement qui a le droit de proposer les modifications qu'il croit nécessaires ou utiles.

Art. 122. Afin de couvrir les frais indispensables de création et de direction de l'entrepôt tant pour la création de l'entrepôt que pour l'entretien du personnel, les villes prélèveront un droit de magasinage sur les marchandises en entrepôt d'après les tarifs établis par les mairies et approuvés par le gouvernement.

Les villes ont le droit de mettre en adjudication publique la concession provisoire de leurs droits sur les revenus des entrepôts, si l'entrepreneur s'engage à faire et à entretenir la construction ainsi qu'à supporter toutes les dépenses qu'exige l'entrepôt.

Art. 123. Les magasins servant d'entrepôts nominaux sont fermés au moyen de deux clefs dont l'une reste entre les mains de la douane, l'autre du commerçant.

Art. 124. Les entrepôts nominaux doivent être construits dans les environs des ports.

Art. 125. Les marchandises placées dans les entrepôts réels serviront toujours de garanties aux droits de douane; quant aux marchandises placées dans les entrepôts nominaux, le déclarant est tenu d'assurer les droits par une sérieuse garantie signée par lui et par une autre personne de bon crédit.

Art. 126. Les propriétaires de marchandises ou ceux qui font des déclarations pour des marchandises desti-